

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

† «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)».

Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α΄ αἰ.).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

(διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
καθισμάτων ἡχοῦ ἑβδομάδος & συναξαρίου)

* * * * *

Τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ φαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ΄ καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-Ϟ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α σ η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

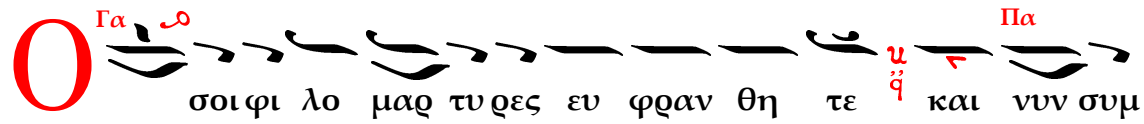
***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ
 κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

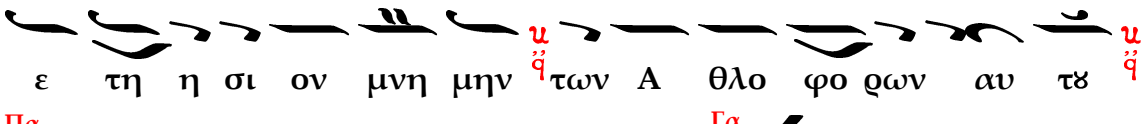
Καθίσματα. Μαρτυρικά.

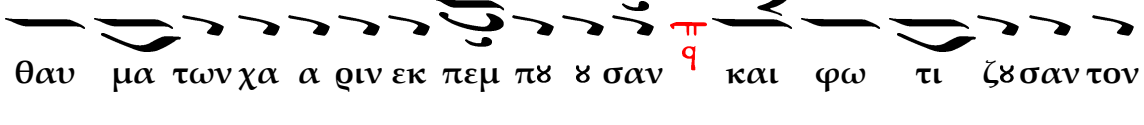
Ἔχος Γα ϕ

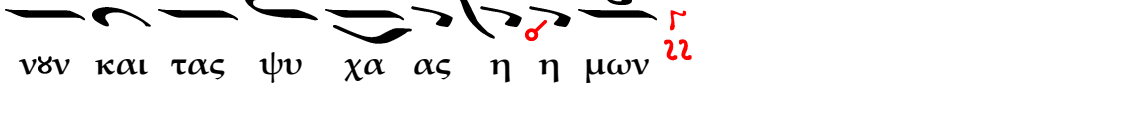

Ο ^{Γα} σοιφι λο μαρ τυρες ευ φραν θη τε ^{Πα} και νυν συμ

 φωνωσ α να μελ πο ον τες ^{Γα} την υ μνω δι αν τω Χρι στω ^{Πα}

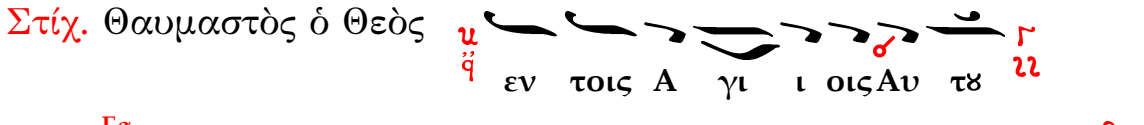

 ως γαρ φω στη ρας εν κο σμω ^{Πα} α νε τει λεν η μιν ^{Γα} την

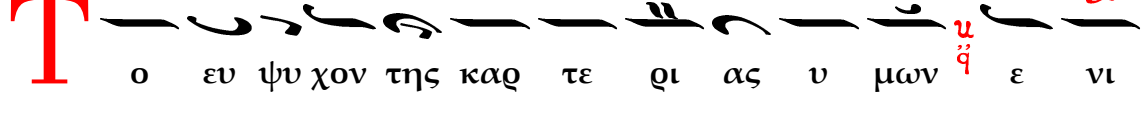

 ε τη η σι ον μνη μνη ^{Πα} των Α θλο φο ρων αυ τς ^{Πα}

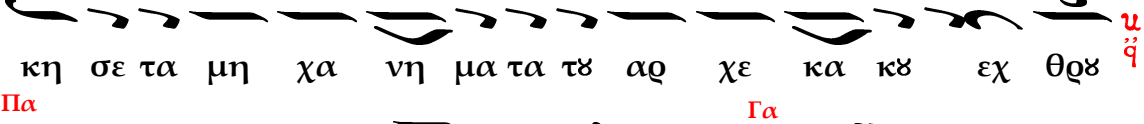

Πα θαυ μα των χα α ριν εκ πεμ πς σαν ^{Γα} και φω τι ζσαν τον

 νεν και τας ψυ χας η η μων ^{Γα}

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ^{Πα} εν τοις Α γι ι οις αυ τς ^{Γα}

Τ ^{Γα} ο ευ ψυχον της καρ τε ρι ας υ μων ^{Πα} ε νι

 κη σε τα μη χα νη μα τα τς αρ χε κα κς εχ θος ^{Πα}

Πα Α θλο φο ο ροι πα νευ φη η μοι ^{Γα} δι α τς το της αι ω

νι ς ^υκα τη ξι ω θη τε μα κα ρι ο τη η τος ^παλ
λα πρε σβευ σα τε τω ω Κυ ρι ι ι ω ^Γα τϷ φι λο
χρι στϷ λα ς σω σαι το ποι μνι ι ον ^υΜαρ τυ ρες υ
παρ χοντες της α λη θει ας ^Γ

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ^υε θαυ μα στω σεν ο

^πΚυ ρι ι ος

Ε^Γκ λαμ πε τε δι α της Πι στε ως ^υυ περ λαμ προι

^Πα φω στη ρες Α γι ι οι ^Γτων α σθε νων των ι α τροι ^υ

^Πα Α θλο φο ο ροι πα νευ φη η μοι ^Πτων τυ ραν νων γαρ τας ^Π

αι κι σεις μη δει λαν δρι σαν τες ^υτων ει δω ω λων τας

δυ σφη μι ας κα τη δα φι σα α τε ^Γτρο ο παι ον ε

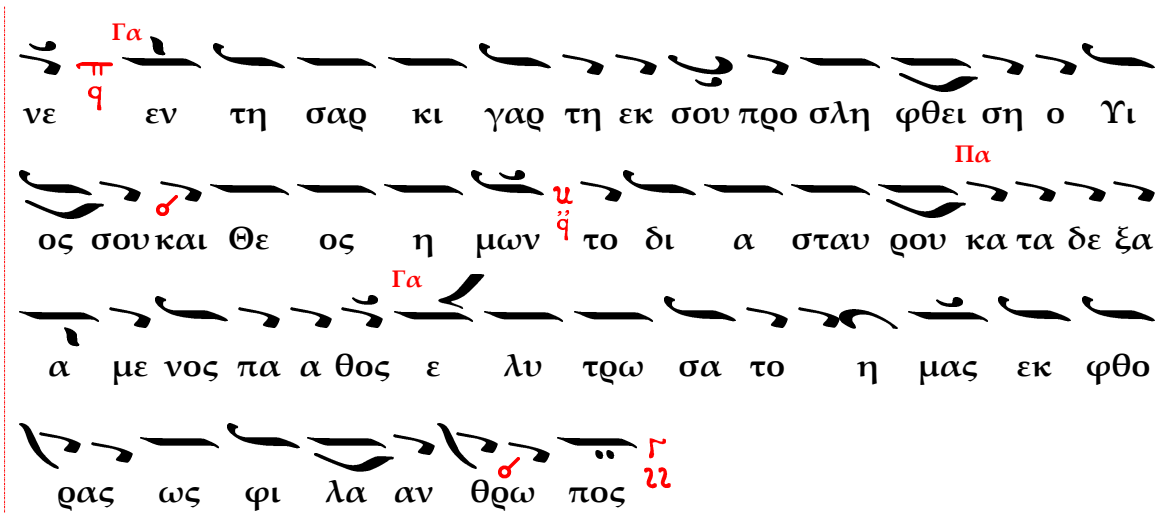
χον τες α ητ τη η τον ^υτον Σταυ ρον της α λη θει

ας ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'.

Σ^Γε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

^Πγε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

Μετὰ δὲ τὴν β΄ Στιχολογίαν, τὰ παρόντα
 Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας,
 καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον
 γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε,
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ Οἰκουμένη, ὁ ἐν
 τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους
 ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. Μάρτυς
 Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
 ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε,
 κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως
 ἀνατεῖλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον
 ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, Ὅσίοις, Ἀσκηταῖς,
 καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

* * *

[Εἶτα ἀναγινώσκωμεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου· τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου
 Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκειται εἰς τὴν τράπεζαν.]

* * *

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν

μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τοῦ ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο·
ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ ὁ β' εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν, ἐκ τοῦ Τριωδίου,
ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων,

ἔχων Ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις,

Ὁ Ἰωάννης·

ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς·

Τήρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Τὸ ΤΜΕ ὀρίζει καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας προφανῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν μοναχικῶν Τυπικῶν προβλεπομένου κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Ἄλλ' ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου δὲν ἔχει θέσιν, ἐφ' ὅσον οὔτε τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ ἐψάλησαν εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Θὰ ἐνεδείκνυται ἴσως νὰ προταχθῆ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀ' τροπάριον ἐκάστης ὥδῆς τοῦ ἀ' κανόνος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, παρέλκει ἡ πρόταξις κανόνος τῆς Θεοτόκου. (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΠΙΚΟῦ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ὑποσημείωσις 1182, σ. 615)

Ῥδὴ ἀ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρολαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμφασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοαῖον κὰν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἡ γὰρ ὠραῖσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Ἔτερος Κανὼν. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ῥδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἁγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ

ἐλέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἄν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις καὶ καρτερόν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Δόξα.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπώσαμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλὴν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκῶς, ἀεὶ πορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεορρήμωνων προρρήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικᾶ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοὶ τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητᾶ· οὓς γὰρ αὐτὸς κατώκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεῖαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευστῆς ὁ δαίλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθην μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ,
ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις
πολλὴ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πρὶν τῆς Εὐας τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς
δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς
ἀπάτην κέχυκε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν
εὐθηνούντων· καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν,
ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Δόξα.

Τῶν ἡμερῶν ἢ ἀπαρχῆ, τῶν ἀγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας,
Χριστιανὸς ἑαυτόν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων
ἀπεχόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταῖά, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία
Παρθένε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ
μακαριζόντων αἰεί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην
καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ
γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου,
στερῶς κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις,
τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μαξιμίμου θωπείαις μὴ ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις
ἀνδρειωθεῖς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας,
ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τὸ
πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, πηγάζεις
ἰάματα, τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· Φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξιώσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχοῦμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητῆς κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας. (†842)

Στίχ. Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Ἦλυθεν ὀγδοάτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὄρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θεία τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν, τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ οὖν οὗτος θεία ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειμάμενος, πρὸς τῇ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαήλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις, κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστόν προκοπὴν, μεταστειλόμενος αὐτοὺς εὐθύς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαήλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Ὅποσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἳ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ θεῖοι Οἴκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἄμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωβημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἑννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τοῦτον διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραυτα ὁ δεῖλαιος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδήλου γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δέ, ὡς περ ἄσπις, τὰ ὦτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἳ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχοντο ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σέ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφή ὁμοία καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσεις τὸν ῥυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εὐδοκιάδα καὶ ἄλλον ἄλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Κυβερῶραιων τῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινὰς χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμφάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἑρμοῦ, ἐκ τῶν Ο' (70), οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ. (ις' 14)

Στίχ. Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Δίων μαχαίρα τελειοῦται.

Στίχ. Κὰν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότης Δίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυντιλλιανοῦ καὶ Καπιτωλίνου, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†363)

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκβιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου,

πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. (†361-363)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάδος (Προύσσης) τῆς Βιθυνίας, τοῦ ὁμολογητοῦ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων εὐσθενῶς ἀγωνισθέντος καὶ δεινοπαθήσαντος. (~†840)

Στίχ. Σάλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιάδος,
Σάλπιγγος ἤχην τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ῥήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμούς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποντίου, διακόνου ἐν Καρθαγένῃ. (~†260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ῥογάτου, Φήλικος, ἐτέρου Ῥογάτου, Βεάτας, Ἐρενίας, Φηλικιτάτης, Οὐρβανοῦ, Σιλβανοῦ καὶ Μαμίλλου, ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προβίνου, ἐπισκόπου Κώμου (Como) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βεάτου (Beoadh), ἐπισκόπου Ἀρδεκάρνης (Ardcarne) ἐν Ῥοσκομμόνῳ (Roscommon) τῆς Ἰρλανδίας. (~†518)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σενάνη (Senán mac Geirrcinn, Senames), ἀσκήσαντος ἐν Κιλμανάχ (Kilmanagh) τῆς Ἰρλανδίας. (~†540)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φήλικος τοῦ ἐκ Βουργουνδίας, ἐπισκόπου Δούνβιχ (Dunwich) καὶ φωτιστοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (~†648)

Στίχ. Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας τῆς Βουργουνδίας,
καὶ φωστὴρ κατέστης, Φήλιξ Ἀγγλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Ἰουλιανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Τολέδου. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐνφρίδου (Humphrey, Hunfrid), ἐπισκόπου Θερουάννης (Therouanne) ἐν Γαλλίᾳ. (†871)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Λαζάρου (†1391) καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἀθανασίου (ιε' αἰ.), ἡγουμένων τῆς μονῆς νήσου Μουρμὰν ἐν τῇ λίμνῃ Ὀνέγκα τῆς Καρελίας.

Στίχ. Λάζαρος Μουρμὰνς ὁ φίλος τοῦ Κυρίου,
Ἔσχεν Ἀθανάσιον μιμητὴν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τελεῖται τῶν ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ

Κιέβου διαλαμφάντων όσίων Πατέρων.

Στίχ. Τοῦ Κιέβου ἀγλαῶς τὰ σπήλαια σκιρτῶσι,
τῶν όσίων ἀσκητῶν πατέρων τῆ συνάξει.

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἐορτάζομεν.

Στίχ. Τροφῆ κολλύβων, ἐστὶ ἄ Τήρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεὶς ἄπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, μετὰ Κωνστάντιον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱόν, τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, καὶ ἀπὸ Χριστοῦ εἰς εἰδωλολατρείαν μεταθεμένου, διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐγείρεται μέγιστος, ἐμφανῶς τε ἅμα καὶ ἀφανῶς. Ἀπειπῶν οὖν ὁ δυσσεβῆς τοῦ κολάζειν ὡμῶς, ὁμοῦ δὲ καὶ, ἀναφανδὸν ἀπανθρώπως, οὕτω πειράζει Χριστιανούς, αἰσχυνόμενός τε καὶ ὑπειδόμενος, ἵνα μὴ προστίθωνται πλείονες, κεκρυμμένως πῶς μιᾶναι τούτους ὁ δόλιος καὶ ἀνόσιος ἐβουλεύσατο. Ὅθεν καὶ τηρήσας, ὡς τὸ ἡμέτερον ἔθνος Χριστοῦ, κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἀγίων Νηστειῶν Ἑβδομάδα, μᾶλλον ἀγνίζεται, καὶ προσανέχει Θεῷ, τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως μετακαλεσάμενος, κελεύει τὰ πιπρασκόμενα συνήθη ὦνια ἐκ τοῦ μέσου ἀπαγαγεῖν· ἕτερα δὲ ὦνια προθεῖναι τῆ ἀγορᾶ, ἄρτους δηλονότι καὶ πόματα, τοῖς ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτοῦ αἵμασι ταῦτα πρότερον ἀναμίξαντα, καὶ ἐν τῷ φυράματι ἐκμιάναντα· ὡς ἂν, ἀπὸ νηστείας ταῦτ' ὠνούμενοι, μᾶλλον ἐν τῆ καθάρσει μιαινόντο. Αὐτίκα τοίνυν ὁ Ἐπαρχος εἰς ἔργον ἄγει τὸ προσταχθέν· καὶ προτίθησι τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ ἀλισγημάτων μεμιασμένα βρωτὰ καὶ ποτὰ, ἐν πάσῃ τῆ ἀγορᾶ. Ἄλλ' ὁ πάντα ὀρῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμός, καὶ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῆ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν δούλων αὐτοῦ ἀεὶ προμηθούμενος, καὶ τὰς μυσσαρὰς τοῦ Παραβάτου καθ' ἡμῶν ἐπινοίας διέλυσε· τῷ γὰρ τῆς πόλεως Ἀρχιερεὶ Εὐδοξίῳ, οὐκ ὀρθῶς, καὶ ταῦτα τὸ σέβας τυγχάνοντι, ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ Τηρωνικοῦ τάγματος, Τήρωνα ἐπονομαζόμενον. Καὶ δῆτα ὑπαρ, οὐκ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, οὕτωσίπως φησὶν· Ὅσον τάχος διεγερθεὶς, τὸ τοῦ Χριστοῦ συνάγαγε ποίμνιον, καὶ κέλευε ἀσφαλῶς, μηδένα μηδέν τι τῶν ἐν τῆ ἀγορᾶ προβεβλημένων ὠνήσασθαι· θυσιῶν γὰρ αἵμασι ταῦτα παρὰ τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως μεμιάνται. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ διερωτῶντος· Καὶ πῶς ἂν ῥάδιον εἶη τοῦτο, τοῖς μὴ εὐπόρως οἴκοθεν ἔχουσι, μὴ ἀπὸ τῶν τῆ ἀγορᾶ προβεβλημένων ὠνήσασθαι; Ὁ Ἅγιος, Κόλλυβα χορηγήσας, φησὶν, αὐτοῖς, τὴν ἔνδειαν παραμύθησαι. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ ἀγνοοῦντος, καὶ τί ἂν εἶη ταῦτα, διαπυθνομένου, τὰ Κόλλυβα; ὁ μέγας Θεόδωρος φησὶ· Τὸν ἐψητὸν σῖτον· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐν Εὐχαΐταις λέγειν εἰώθαμεν. Ἐξακριβούμενος δὲ ὁ Πατριάρχης, τίς ἂν εἶη οὗτος ὁ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ προμηθούμενος; Ὁ Ἅγιος αὖθις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Θεόδωρος, ἔφη· Ὁ παρ' αὐτοῦ βοηθὸς ὑμῖν ἀρτίως ἀποσταλεὶς. Διεγερθεὶς οὖν εὐθέως ὁ Πατριάρχης, καὶ τῷ πλήθει ἀναγγείλας τὰ ὀραθέντα, καὶ οὕτω διαπραξάμενος, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἀλύμαντον τῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ παραβάτου διετήρησεν ἐπινοίας. Ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐνέδραν ἐπιδὼν ἐλεγχθεῖσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἀνύσασαν, καὶ ἱκανῶς αἰσχυνηθεὶς προβληθῆναι καὶ πάλιν τὰ συνήθη τῆ ἀγορᾶ προσέταξεν ὦνια. Ὁ μὲν τοι τοῦ Χριστοῦ

λαός, τῆς Ἑβδομάδος ἤδη ἐπιτελεσθείσης, τὴν εὐχαριστίαν ἀποτινοῦντες τῷ εὐεργέτῃ καὶ Μάρτυρι, κατὰ τὸδε τὸ Σάββατον, διὰ Κολλύβων, τὴν αὐτοῦ μνήμην γεγηθότες ἐποίησαν. Ἐκτοτε οὖν οἱ πιστοί, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο τὸ θαῦμα ἀνανεούμενοι, ἵνα μὴ ἐξίτηλον τὸ τοσοῦτον ἔργον τοῦ μάρτυρος τῷ χρόνῳ γένηται, τὸν μέγαν Θεόδωρον διὰ Κολλύβων γεραίρομεν.

Τοῦτον δὲ τὸν μέγαν Θεόδωρον ὁ δυσσεβῆς Βρίγγας, ἐπὶ Μαξιμίνου ἐμαρτύρησεν, αἰκισθέντα πρότερον, εἶτα τὸν νεῶν τῆς θεᾶς ἐκεῖνων ἐμπρήσαντα, καὶ τοῖς πένησι τὸν κόσμον αὐτῆς διαμερισάμενον· τινῶν δὲ καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἐλθόντων καὶ μεταθέσθαι βουλομένων αὐτόν, καὶ συμβουλευόντων, οὐκ οὐκ ἠνέσχετο. Πολλὰ τοίνυν παθὼν, ὕστερον καμίνου ἀναφθείσης μεγάλης, κατ' αὐτῆς ἀκοντίζεται· μήτε δ' ἐξ ἐκεῖνης παθὼν, ἐν μέσῳ ταύτης τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυ της τα θ αυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω

σόν ^ε _λ

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρὰ τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ ἀπειλῆν ἀνδρῶσ πατησάντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητε ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς ἐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεις ἐν τῇ κομιενω ὁ τοκοσθης Θεὸς τοκοδιεσωσατο τοτε με ἐν τυπῶμενος νυν δε ἐνεργῶμε ἐνοσ τὴν οἰκομένην ἀπασαν ἀγειρεῖ ψαλλῶσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τα ἐργα καὶ ὑπερψουτε εἰς πάντας αἰῶνας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ε ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι ε

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θau μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Σ τε φα νη φο ο ρος Α α γι ε πα ρε
στωσ συ υν Α γγε ε λοις τω τσ Χρι στσ δ νυν
Βη η μα τι και φω τος τσ δ ε κει ει θεν πλη ρσ
με νος Α α θλο φο ο ρε την ει ρη νη ην τω κο ο
σμω α δι α λει ει πτωσ πρε ε σβευ ε και η
μιν σω ω τη ρι ι αν τοις ευ σε βω ω ω ω σ την
φω σφο ρον μνη μηνσ ε ε κτε λσ δ σι Θε ο δω
ρε πα νο ολ βι ε Μα ρ τυς η γλα α ἱ σμε ε

νε

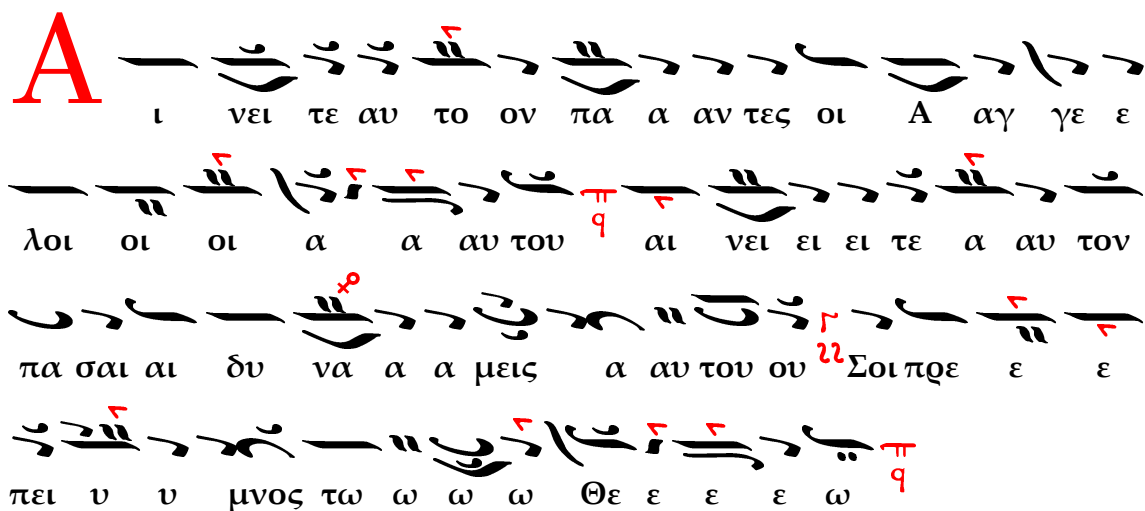
Θεοτοχίον.

Ε ν τη γα στρι ι σα Κυ υ ρι ος α πολ
λυ με ε νονκο ο σμον φθο ρας α να κα λε ε σα
σθαι βλ η θεις ω ωςπερ οι οι δεν ε σκη νω σε Θε
ε ο το ο κε σω τη ρι α αν υν πα α ντες ευ
ρο ντες εκ βο ω ω μεν σοι χαι ρε το τδ ς Α
γγε ε λθ πα νευ κλε ε ε ε ε ες γυ ναι ξιν
εν πα σαισευ λο ο γη με ε νη και γαρ χα ραν ε
κυ υ η σας πα ση τη οι οι κδ με ε νη

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεία τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Δοξολογία Πατριάρχων και
 Αγίου Πνεύματος

Αγιώσυνη δωρεά και
 πλάτος θείας ζωής
 πεφανερωσαι τω κοσμω
 θεοδώρε Χριστος γαρ
 σοφει την μνηνη
 ην εδοξα ααα σε εν
 η συμφωνω οι πιστοι
 γεγηθοτε ες υμνους
 των ανων των σ

Και νυν. Θεοτοχίον.

Και νυν και εις τας
 ανων αμην

Θεοτοκίον η αληθινή
 βλαστησα τον καρπον της
 σελικου του ομνου
 πρεσβευε δεσποινα
 μετα τα Αθλο

φο ο ρθ και παν τωντων Α γι ι ων ε λε η
θη ναιταςψυ χας ημων

***

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας ου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

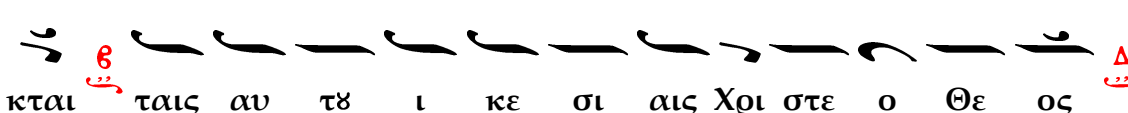
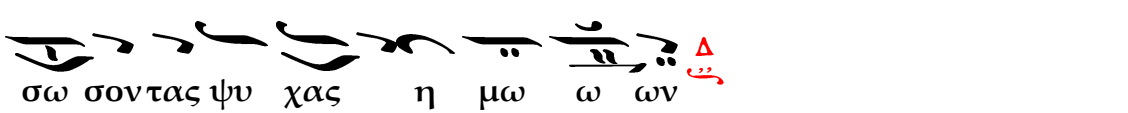
Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα

τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο

δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω

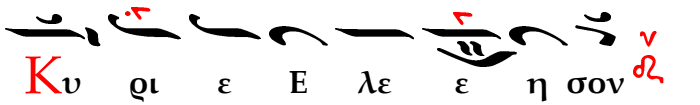
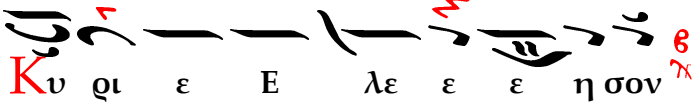
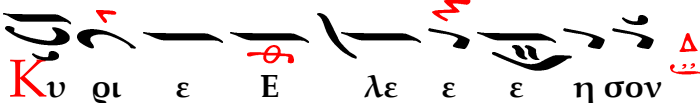

 θεις ως αρτος η δυς τη Τρι α διπρο ση η νε

 και ταις αυ τϋ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος

 σω στοντας ψυ χας η μω ω ων
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

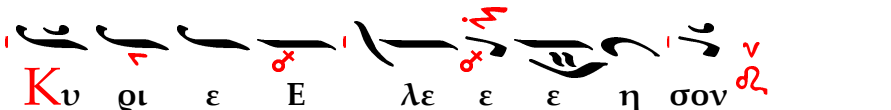
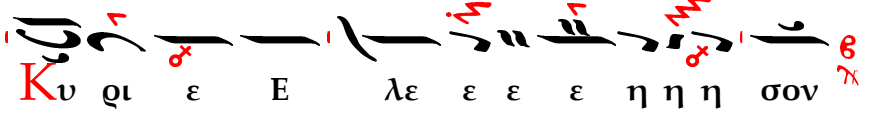
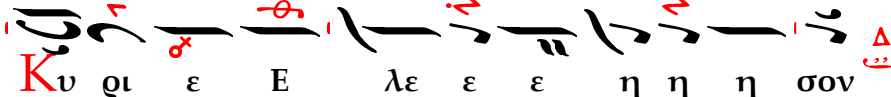
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοί οί μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σσ σω στον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σσ σω στον η μας Κυ ρι

ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

λϛ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

ᾠχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τϛ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος

σω σοντας ψυ χα α ας η μων ^Δ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.
Αὐτόμελον.

Ἦχος ^λπλ̣ Γα ρ

Π ι στιν Χρι στῶ σει θω ρα κα ^Δ εν δονλα βων εν
κα αρ δι α α σ̣ τας ε να ντι ας δυ να μεις
κα τε πα τησας Πο λυ α θλε ^Δ και στε φει ς ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος ^ρ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ^πλ̣ Δι - θ

Π ρο στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ^ρ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας ^Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ^ρ εις την
βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ^ρ τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^Δ και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

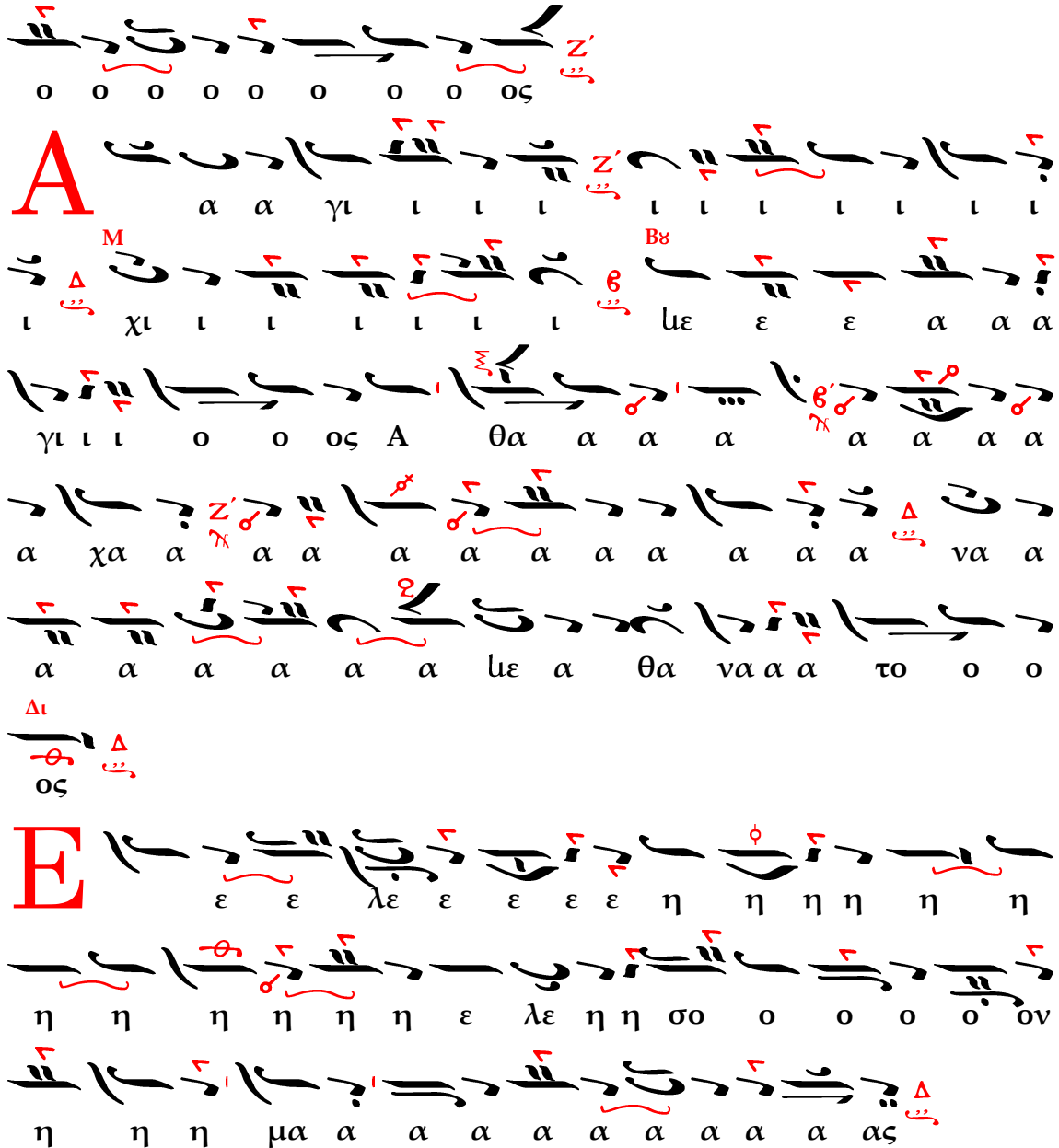
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.
 Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 (Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα φ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θρα ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Ἐσκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θες ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ ὁ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ

ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς α').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις

αυ λαις τθ Θε ς η μων ε ξαν θη η η η

σθ ς ς ς σιν

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ ς

ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Α' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (β' 23-28, γ' 1-5).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχτας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείρε εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶν τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.
(Ζῆτει αὐτὸ τῆ ΙΖ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κ' 46-47, κἀ 1-4).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἄσπασμους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ τινὰ χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρε ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρυ ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̄ Δῑ

Π α τε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ἐλεονειρηνησθυναίνεσε

ως

ΚαίμετατουΠνευματοοσου

ἘχομενπροστονΚυριον

Ἀξιονκαιδιιιικαιον

ἌγιοςἌγιοςἌγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Ἀμηνηην

Ἀμηνηην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σουου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

ᾠχος Δι-θ

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιναλη
θηαδιαιρετον Τριαδαπροσκυνε
τες αυτηγαρημας εεσωσεεν

ᾠχος Δι-θ

Πληρωθηητωστομαημωναινεσε
ως ο Κυριε οπως ανυμνησωμεντηνδοο
ξαν οτι ηξιωσας ημας τωνα
γιων ομετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εντωσωαγιασμωνωοληντηνη
μεεραν μελετωνταστηνδικαιοσυνην ο
Αλληλα Αλληλα Αλλη
λα α α α

***

Μετά την όπισθάμβωνον εϋχήν.
ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ
Άπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-ϑ

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α ασ η μων

Δόξα. Κοντάκιον.

Αυτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Πι στιν Χρι στῶ σει θω ρα κα εν δον λα βων εν
κα αρ δι α α στας ε να ντι ας δυ να μεις
κα τε πα τησας Πο λυ α θλε και στε φει ς ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τη πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν
και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτιρ μω ω ω
ων

ἽΟ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ἽΟ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

ἽΟ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτός, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβείῃ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, οὗ τὸ διὰ τῶν κολλύβων θαῦμα ἐορτάζομεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα·

Ἦχος Δι - θ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δί' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἢ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δί' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».